

Nr 154.

Av herr **Jönsson** i Revinge, om lönetillägg åt vissa ordinarie folkskollärare och folkskollärarinnor.

I huvudsaklig överensstämmelse med en motion av herr Jöns Pålsson i Anderslöv beviljade 1915 års riksdag ett förslagsanslag å 750,000 kronor, att såsom lönetillägg för år 1916 utgå med 250 kronor till lärare vid folkskola, samt 150 kronor till lärare vid mindre folkskola eller småskola med barn under 18 år att försörja. Lönetillägget var avsett som en avbetalning på en länge såsom nödvändig erkänd lönereglering för lärarpersonalen, vilken genom världskrisen ytterligare undanskjutits och som säkerligen ej heller under nästkommande år kommer att genomföras. I årets statsverksproposition är samma belopp föreslaget att efter enahanda grunder utgå, för småskolepersonalen bebådas löneförbättring, varjämte såsom dyrtidshjälp 3,500,000 kronor äskas såsom dyrtidshjälp åt de lägst avlönade statstjänarne. Härigenom blir det endast den del av de lägst avlönade statstjänarne, vilka tillhöra folkskolekåren och ej kommo i åtnjutande av förra årets beslut, som blir i saknad av all dyrtidshjälp. Synnerligen smärtsamt berördes av fjolårsbeslutet mången gammal lärare, som fostrat upp en stor barnskara, av vilken dock intet barn var under 18 år. Jämväl i fråga om de yngre lärarne torde ett måttligt lönetillägg vara väl motiverat. I regel utgångna från fattiga hem ha folkskollärarne oftast en relativt stor skuld att förränta och amortera, och deras ekonomiska ställning försvåras ytterligare av den längre värnplikt som åligger dem.

En hel mängd av korporationer och enskilda arbetsgivare ha beviljat anställd personal dyrtidshjälp; Malmöhus läns landsting beviljade sålunda förra hösten 200 kronor pr man åt länets centralpoliskår, oavsett civilstånd. Ett liknande belopp anser jag lämpligt för den lärarpersonal vilken undantogs från beslutet 1915. Antalet av denna är, enligt 1912 års statistik, 3,155 folkskollärare och 2,819 folkskollärarinnor. Sammanlagda årliga

utgiften för staten, som ensam bör bestrida dessa lönetillägg, skulle sålunda bli $5,974 \times 200 = 1,194,800$ kronor. Siffran är stor, men min övertygelse är att något måste göras, då penningvärdets stupande fall sänkt reallönen högst avsevärt och det ej kan anses vara bra, att en lärare allt för hårt tryckes av ekonomiska bekymmer.

Med stöd av vad sålunda anförts, får jag härmed vördsamt föreslå,

att riksdagen må besluta att å extra stat för år 1917 anvisa ett förslagsanslag å 1,250,000 kronor att utgå såsom lönetillägg med 200 kronor pr man åt de ordinarie folkskollärare och folkskollärarinnor, för vilka intet tillfälligt lönetillägg upptagits i årets statsverksproposition.

Stockholm den 27 januari 1916.

Johan Jönsson.

I motionen instämmer:

J. R. Sundström.
